

והיה מסורת ציד שצט יחודם חכמים וגדולים
מן יעקב חזינו כל מה שעחיד ליארע לכל שצט עד
ימות המשיח וכן היה ציד כל שצט ושצט מסורת כל
מה שיארע נו עד ימות המשיח מן יעקב חזיכם, ע"כ.
(ועי' דבריו לעיל פ' ויחי תקפ"ח ע"ג). ובכנל דבריו
רמז להם גם כי יהיה זמן אשר איש הישר צעניו
יעשה, כי לא בדורות הראשונים הדורות האחרונים,
שכרי דורות הראשונים היתה הכהונה ציד חכמי
ישראל, ומפיהם היתה תורה ודורא ויאלא לישראל,
על פי הכשפה אשר נשפעה עליהם מאת השי"ת,
ואפי' צימות השופטים אשר אמרו ז"ל ששפטו את
שופטים, מ"מ עדין היתה חזק הכהנה. משא"כ
דורות האחרונים שאין הכהנה כלל, אזי איש הישר
צעניו יעשה, הלא הכהנה היא כהונה על ספר
הישר, היא החוכ"ק, ושם לריכים לחפש ולחור אחרי
האמת, ואם חפצים באמת וצחמים להדבק במקור
האמת, ולהשיג קושט אמרי אמת, אזי צעור השי"ת
זוכים להגיע אל האמת, וללכת בדרך אמת.

ועתה נבוא לביאור המד"ה ר"צ פתח גם ענוש לנדיק
לא עוב וכו', בשנקדים עוד הלא דאיתא במסכת
עבודה זרה (דף ד' ע"ג) א"ר יוסף לא לנלי אינש
ללותא דמוספי תלתא שעי קמיתא דיומא דיומא קמא
דריש שתא ביחיד דלמא כיון דמפקיד דינא דלמא
מעיינין בעובדיה ודחפו ליה ומדחי, ופריך אי הכי
לבור נמי, ומשני לבור נפישו זכותיהו, אי הכי דיחיד
דלפרא נמי לא (דאף תפלת שחרית לא יתפלל בני
שעות ראשונות) ומשני כיון דאיכא לבור דקא מלי
לא מדחי (משא"כ תפלת המוספין שזמנה כל היום
ויש שמאחרין לאתא), ומקשה בגמרא דהכא אמרת
דבשלש ראשונות הוא זמן דין והלא אמרת דשלש
ראשונות יושב הקב"ה ועוסק בתורה, ומשני תורה
דחזי בה אמת דכתיב (משלי כ"ג) אמת קנה ואל
תמכור אין הקב"ה עושה לפנים משורת הדין, דין
דלא חזי בה אמת הקב"ה עושה לפנים משורת
הדין, עכ"ל הגמרא.

דיוצא לנו מה דמקום שיש רק אמת בלבד, מתוכה
הכל על קו הדין, ואין נכנסים לפנים משורת
הדין כלל, דחותמו של הקב"ה אמת, ואין שייך שם

הכחז מכנה תורה ותפלה ועבודה ה' ע"ש כלי זין.
וה"ש הכחז ללמד בני יהודה קשת, שצריכים ללמדם
שידעו וישיגו בעצמם איזהו הדרך האמיתית בתורה
ועבודה ויראת שמים. וראיה לזה הלא היא כהונה
על ספר הישר הוא ספר שופטים, ומה כתיב ציח
צימים ההם אין מלך בישראל איש הישר צעניו יעשה,
וכאשר נתבאר כי אם הגיע הדור למצב כזה שאין לו
מנהיגי אמת, וא"ל לסמוך עליהם, אזי לריכים בני
ישראל ללמוד לעשות הישר צעניכם, ולא יעשו אחרי
חוכו.

והשתא אחי שפיר מה שבכחז מכנה ספר שופטים
צטס ספר הישר ע"ש מקרא זכ, איש הישר צעניו
יעשה, כי מקרא זה הוא הוראת דרך לדורות האחרונים,
הנצרכים לדעתם מחמת חסרון מנהיגי אמת. ומזן גם
מה ששייך בך קרא צימים ההם אין מלך בישראל איש
הישר צעניו יעשה לקינה אשר קוין דוד ללמד את
בני יהודה קשת, כי ממקרא זה למדנו כי כך היא
המדה, והכי כשר למעמד, שאם אצדו המנהיגים
הכשרים, יש דרך ישר לפני איש, להנהיג דעת עצמו
בדרך התורה האמיתית, וכמו שכתבנו, כי באמת יש
לכל יחודי אמת אשר ידיו ולבו לא-ל אמונה, דעת
תורה אמיתית, ולפי דעתו הישרה והאמיתית יעשה
העוב והישר צעניו ה'.

ובדרך זו אפ"ל גם דעת אידך מ"ד דספר הישר
הוא ספר בראשית, ומייתי לה מקרא דכתיב
יחודם אמת יודוך אחיך ידך בעורף אויביך וכו'.
והעטם דנקט מקרא זה ביינו משום דבהם כתיב
עין מלחמה בקשת, כדדרשו איזה מלחמה שצריכה
יד כנגד עורף הוי אומר זה קשת. אכן אפ"ל דמלמד
זאת עוד רמז בזה על כל אותה פרשה, דכתיבי בה
הברכות אשר צויר יעקב אצניו ע"ה את בניו, דכתיב
ויקרא יעקב את בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את
אשר יקרא אתכם באחרית הימים, ואמרו ז"ל (פסחים
נ"ו ע"א) שציקש לגלות להם את הקץ ונסתלקה הימנו
שכינה. והנה אף שלא הניחו לו מן השמים לגלות להם
במפורש את זמן הקץ, מ"מ רמז להם בצברותיהו אשר
צויר אותם כל אשר עתיד לעבור עליהם עד סוף
כל הדורות, כדאיתא במד"ר פרשת נשא (פ"ג י"ג)